

- Desuden kan den helt uacceptable forsinkelse med hensyn til meddelelsen af afgørelsen på ingen måde tilskrives appellan- tens forhold. Personaleretten har heller ikke på dette punkt hverken formelt eller med hensyn til sagens realitet foretaget en korrekt vurdering af sagsøgtets argumentation for så vidt angår problemerne med at finde frem til tjenestemandens bopæl.
- Uanset at sagsøgeren på tidspunktet for sagens anlæg alle- rede var gået på pension, havde han på daværende tidspunkt — og har fortsat — en interesse i at anlægge sag for at få fastslået, at den omhandlede overflytning var ugyldig, for så vidt som konsekvensen af at få fastslået, at den anfægtede afgørelse er ugyldig, er, at der kan fremsættes krav om erstatning for det ikke-økonomiske tab og den skade af tjenstlig karakter, appellanten har lidt.

Appel iværksat den 29. december 2006 af De Smedt til prøvelse af dom afsagt den 19. oktober 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-59/05, De Smedt mod Kommissionen

(Sag T-415/06 P)

(2007/C 42/75)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Elisabeth De Smedt (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ved *avocats* L. Vogel og R. Kechiche)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Den appellerede dom afsagt den 19. oktober 2006 af Anden Afdeling ved Retten for EU-personalesager meddelt ved anbefalet brev af 19. oktober 2006, hvorved appellanten ikke fik medhold i sit søgsmål, anlagt den 8. juli 2005, ophæves i det hele
- appellanten tilkendes betaling af udgifter i forbindelse med dette søgsmål, som appellanten anlagde den 8. juli 2005
- Kommissionen og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, herunder nødvendige udgifter med henblik på sagens behandling og især udgifter i forbindelse med valgt adresse, rejse- og opholdsudgifter samt honorarer til advokat i henhold til procesreglementets artikel 91, litra b).

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved dom af 19. oktober 2006, som påstås ophævet i forbindelse med den foreliggende appel, har Retten for EU-personalesager ikke givet appellanten medhold i det af hende anlagte søgsmål

med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 21. marts 2005 om fastsættelse af indplacering og aflønning af appellanten, der var tidligere hjælpeansat ansat som kontrakt- ansat, dels om erstatning.

Til støtte for påstanden om ophævelse af nævnte dom påberåber appellanten sig to anbringender, hvoraf det første vedrører tilsidesættelse af artikel 80, stk. 3 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ⁽¹⁾, såvel som den åbenbart fejlagtige vurdering. Appellanten gør gældende, at ved at forkaste det oprindelige søgsmåls første anbringende med den begrundelse, at Kommissionen skulle overholde en fastlagt tidsplan i henhold til forordning nr. 723/2004 ⁽²⁾, med henblik på udskiftningen af den tidligere status som hjælpeansat med den nye status som kontraktansat, tillod Retten Kommissionen ikke at overholde alle de procedurer, der går forud for den første ansættelse af kontraktansatte i strid med artikel 80, stk. 3, i vilkårene for de øvrige ansatte.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet der ikke er givet begrundelse og svar på appellan- tens skriftlige indlæg i forbindelse med forkastelsen af det andet anbringende i det oprindelige søgsmål, som blev udledt af den situation med forskelsbehandling, som appellanten i sammenligning med andre personer, der udøver de samme funktioner som appellanten i samme tjenestegren i Kommissionen, måtte arbejde i. Appellanten har gjort gældende, at Retten ikke har givet fyldestgørende svar på forklaringerne i denne henseende og alene har forkastet anbringendet ved brug af en abstrakt udtalelse.

⁽¹⁾ Vilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne blev fastlagt ved artikel 3 i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29.2.1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte (EFT 1968 I, s. 30).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22.3.2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EUT L 124, s. 1).

Sag anlagt den 29. december 2006 — Sumitomo Chemical Agro Europe mod Kommissionen

(Sag T-416/06)

(2007/C 42/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint Didier, Frankrig) (ved *lawyers* K. Van Maldegem og C. Mereu)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes, om nødvendigt ved en foreløbig afgørelse, at rette den væsentlige fejl i bilag I, del A, og erstatte »0,75 g« med »0,75 kg«.
- Følgende bestemmelser i direktiv 2006/132 annulleres:
 - Artikel 3, stk. 2: »senest den 30. juni 2008«
 - Bilag I: »30. juni 2008«
 - Bilag I, del A: »på følgende afgrøder«
 - »— agurker i drivhuse (lukkede hydroponiske systemer)
 - blommer (til forarbejdning)«
 - Bilag I, del B: »Medlemsstaterne anmoder om fremlæggelse af yderligere undersøgelser af procymidons potentielle hormonforstyrrende egenskaber senest to år efter, at OECD har vedtaget retningslinjerne for testning af hormonforstyrrende stoffer. De sikrer, at den anmelder, der har anmodet om, at procymidon optages i dette bilag, fremlægger disse undersøgelser for Kommissionen senest to år efter vedtagelsen af ovennævnte retningslinjer for testning.«
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er i Rådets direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾ fastsat, at medlemsstater ikke må godkende et plantebeskyttelsesmiddel, medmindre dets aktivstoffer er opregnet i bilag I, og eventuelle betingelser, der er fastsat i dette bilag, er opfyldt. Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens direktiv 2006/132 om ændring af direktiv 91/414 for at optage procymidon som aktivstof ⁽²⁾, for så vidt som dette direktiv i) kun hjemler en begrænset optagelse af procymidon i bilag I til direktiv 91/414, ii) indeholder bestemte betingelser for godkendt brug og iii) hjemler en begrænset periode på 18 måneder for gyldigheden af den begrænsede optagelse i bilag I.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsmålet gældende, at det anfægtede direktiv udgør en tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 4, i direktiv 91/414. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at de anfægtede direktiv ikke er i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, i direktiv 91/414 og at Kommissionen dermed har overskredet grænserne for sit skøn.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at det anfægtede direktiv er behæftet med processuelle mangler, da Kommissionen er forpligtet til at vedtage foranstaltningerne, således som de blev fremlagt for Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, uden at foretage ændringer før deres endelige vedtagelse.

Endvidere gør sagsøgeren gældende, at det anfægtede direktiv udgør en tilsidesættelse af sagsøgerens berettigede forventninger og princippet om god forvaltningsskik, subsidiaritetsprincippet, proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet, ligebehandlingsprincippet, princippet om kompetence samt princippet om videnskabelig rådgivning. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at det anfægtede direktiv ikke indeholder tilstrækkelig begrundelse og at begrundelsespligten dermed er blevet tilsidesat.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at det anfægtede direktiv griber ind i selskabets ret til at drive virksomhed og udgør et indgreb i selskabet ejendomsret.

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).
- ⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2006/132/EF af 11.12.2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage procymidon som aktivstof (EUT L 349, s. 22).

Sag anlagt den 5. januar 2007 — Sanofi-Aventis mod KHIM — AstraZeneca (EXANTIN)

(Sag T-4/07)

(2007/C 42/77)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sanofi-Aventis SA (Paris, Frankrig) (ved lawyer R. Gilbey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. oktober 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1302/2005-1) annulleres, og der gives medhold i sagsøgerens påstand om, at der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med nærværende sag.